

DO IT TOGETHER NEIGHBORHOOD

De professional

Hoe kun je bewoners beter betrekken bij wijkcentra?

Woningcorporatie De Woonplaats vroeg drie kunstenaars het te onderzoeken. De antwoorden – drie installaties – zijn te zien in Tetem.

Marjon Kok
Enschede

Er zullen altijd professionals blijven bij Prismare in Roombeek, Lumen in Velve-Lindenhof en Stroinkshuis in Stroinkslanden. Maar in de toekomst nemen de bewoners van de wijken het roer in hoge mate over. Dat is het ideaalbeeld van De Woonplaats, eigenaar van de drie wijkcentra. „Bij het ontstaan van de wijkvoorzieningen zaten wij aan het stuur“, zegt manager wijkvoorzieningen Evert van den Beld. „Wij zullen steeds meer naar de achterbank verhuizen. De bewoners gaan het overnemen.“

Om de discussie op gang te brengen en mensen tot nieuwe gedachten te inspireren, vroeg de woningcorporatie samen met kunstcentrum Tetem drie kunstenaars onderzoek te doen naar de manier waarop bewoners en organisaties hun nieuwe rol kunnen spelen. Van den Beld: „Je kunt de geïkete weg bewandelen en een standaardenquête houden, maar wij wilden uit onze comfortzone komen. Het is heel interessant om de visie van kunstenaars te zien.“

De kunstwerken zijn tot en met 13 januari te zien in Tetem. Rond de tentoonstelling *De li Together Neighborhood* wordt u december (19.30 uur) een debat gehouden met partijen uit Roombeek.

SPECTRUM OF WHITE

‘We zijn met zo velen en iedereen wil iets anders’

ARLETTA ELST-WAWRZYNIAK

Haar ‘Spectrum of White’ is een lichtinstallatie die vertelt dat je samen een mooie constructie kunt bouwen, mits je de balans in de samenwerking vindt. Arletta Elst-Wawrzyniak interviewde daarvoor mensen die betrokken zijn bij wijkvoorzieningen Prismare en Stroinkshuis. „Ik heb zoveel

verhalen gehoord, van vrijwilligers, professionals, een student die zich inzet voor de wijk, een schoonmaakster. Ze stoken veel energie in iets wat voor sommigen totaal niet winstgevend is. Ze doen het met passie en dragen iets bij, wow.“

Haar kunstwerk is een weerslag van wat ze merkte tijdens de interviews. „Mensen hebben verschil-

lende belangen, er is veel diversiteit. We zijn met zo velen en iedereen wil iets anders. Mijn werk gaat over die kwetsbaarheid. Samenwerking is in beweging.“

Els-Wawrzyniak is blij dat haar ‘Spectrum of White’ in Tetem te zien is. „Kunst moet meer betrokken worden bij het echte leven en niet alleen in grote sierlijke ruimtes staan voor de elite.“

ROLLING TOGETHER

‘Elke vorm van verandering roept weerstand op’

FRANÇOISE BRAUN

Zonder veel te weten over de wijken, ging Françoise Braun in gesprek met de gebruikers van Prismare en Stroinkshuis.

Ze vroeg hun mening: hoe is het wijkcentrum nu georganiseerd en hoe moet het in de toekomst? „Straks moeten ze het allemaal zelf doen. Dat is een lang en ingewikkeld pro-

ces. Sommige gebruikers zijn profs, andere vrijwilliger. De meest prangende vraag is hoe je met z'n allen op een zo open mogelijke manier naar een toekomst werkt waarin de wijkbewoners het zelf regelen.“

Elke vorm van verandering roept weerstand op, zegt Braun. „Heel menselijk. Het is belangrijk dat je daarvan bewust

benet, want ook weerstand kan sturend zijn.“ Van daaruit bedacht en bouwde de kunstenaar ‘Rolling Together’, een houten ‘bal’ waar mensen in kunnen. Hoe meer mensen in het object plaatsnemen, hoe moeilijker het is samen een balans te vinden.

„Ik wil graag dat mensen het voelen. Mijn werk is een fysieke ervaring.“

HOME SWEET HOME SWEET HOME...

‘Mijn kunst lost niets op, maar problematiseert’

BRAM KUYPERS

‘Goedemiddag, sorry dat ik stoor. Ik onderzoek de sociale cohesie in deze wijk. Mag ik een kopje suiker lenen?’ Bram Kuypers moet met zijn kruiwagen waarin de suikerberg groeide, een opvallende verschijning in Stroinkslanden zijn geweest. „Het heeft mij verbaasd dat ik nergens een klap voor m'n kop kreeg. De cha-

grijnen waren op één hand te tellen.“ Zijn installatie bestaat uit de kruiwagen met suiker, en de mokken waarin hij de suiker ophaalde. „Mijn kunst lost niets op, maar problematiseert. Kunst gaat over de werkelijkheid en is een methode om kanten van de werkelijkheid die nog niet te zien zijn, zichtbaar te maken.“

De grappige ontmoeting had de kunstenaar met een basketballer. „Met een suikertaart in zijn auto wachtte hij op een bruidspaar. Toen ik vertelde wat ik aan het doen was, liep hij naar zijn 45-kilometer autootje en haalde er een suikerroosje uit. Dat is een nieuw herkenbaar sculptuurtype geworden.“